

rion náhradní povinnosti vlastníka psa staví majetnost t. j. nadbytek majetkových hodnot, protiklad to nemajetnosti a chudoby.

Žal. úřad tudíž správně vyložil význam slova »vermöglich« uživ překladu »majetný«.

Že by zjištěné skutkové předpoklady nestačily k logickému závěru, že Václav K. není majetným, toho ani stížnost nenamítá.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3972.

**Státní zaměstnanci (Slovensko): I. Pro bývalé uher-
ské soudní úředníky počala lhůta pro přihlášky stran započtení dřívější
státní služby pomocné (§ 2, odst. 7 min. nař. č. 20 ř. z. z r. 1914) běžeti
dnem 1. května 1920.**

(Nález ze dne 2. října 1924 č. 16.642.)

Věc: Michal P. v R. proti ministerstvu spravedlnosti o započtení pomocné služby.

Výrok: Stížnost se jednak zamítá jako bezdůvodná, jednak odmítá jako nepřipustná.

Důvody: St-1, vedoucí pozemkové knihy u okr. soudu ve F., byl rozhodnutím min. sprav. z 15. ledna 1923 dán na trvalý odpočinek podle § 80 odst. 2. služ. pragmatiky a byl následkem pensionování zproštěn činné služby dnem 28. února 1923.

Výměrem z 15. května 1923 poukázalo mu presidium soudní tabule v Košicích pensijní požitky od 1. března 1923.

Dne 19. března 1923 podal u předsedy soudní tabule v Košicích žádost o započtení předchozí státní služby pomocné do doby rozhodně pro výměru výslužného dle čl. I. § 2 odst. 7 nař. z 25. ledna 1914 č. 20 ř. z.

Nař. rozhodnutím vyslovalo min. sprav., že Michal P. podal přihlášku po provedeném pensionování a že proto nelze k ní přihlížeti. —

St-1 brojí proti tomu, že min. sprav. odmítlo jeho žádost o započtení jeho diurnistické a vojenské služby pro opoždění přihlášky a dovolává se výt. min. sprav. z 27. října 1922, jímž lhůta k přihlášce byla prodloužena do 26. října 1923, takže jeho žádost z 19. března 1923 byla podána před uplynutím této lhůty a před konečným vyřízením jeho pensijní záležitosti, pročež není správným, že by byl žádal až 19 dní po svém pensionování a nikoliv v době aktivní služby. — — —

Zákonem z 15. dubna 1920 č. 270 Sb. byli s účinností od 1. května 1920 podrobeni soudní zaměstnanci býv. státu uher. zákonům a nařízením, jimiž jsou upraveny služební poměry a požitky státních zaměstnanců tohoto druhu v ostatních částech republiky čsl.

Tímto zákonem a prov. nař. k němu ze 17. prosince 1920 č. 650 Sb., nabylo dnem 1. května 1920 počínajíc na Slovensku také účinností nař. z 25. ledna 1914 č. 20 ř. z., jež v § 2 odst. 7 započtení pomocné služby státní pro výměru výslužného státních úředníků činí závislým od včasné přihlášky. Lhůta k této přihlášce obnáší 1 rok ode dne počátku

účinnosti tohoto zákona. Výjimečně může centrální úřad z důvodů zasluhujících ohledu tuto lhůtu ve shodě s min. fin. prodloužiti. Právo podat tuto přihlášku zaniká okamžikem přeložení na odpočinek. Podle těchto předpisů počala tato lhůta pro úředníky ustanovené na území dříve uherském dnem 1. května 1920 a končila dnem 30. dubna 1921.

Jest mimo spor, že st-l přihlášku v této lhůtě nepodal.

Výnosem min. sprav. ze 27. října 1922 byla lhůta ta prodloužena pro soudní kancelářské úředníky až do 26. října 1923.

Ze spisů jest patrné, že st-l přihlášku podal 19. března 1923, tedy sice ve lhůtě, avšak po svém pensionování a zproštění aktivní služby, jež se stalo 28. února 1922.

Právo podati tuto přihlášku zaniklo však, jak shora řečeno, okamžikem přeložení st-le na trvalý odpočinek. Tvrzení st-lovo, že v den 19. března 1923 nebyla ještě jeho pensijní záležitost vyřízena, takže není správným názor nař. rozhodnutí, že v oné době nebyl v aktivní službě, nemá opory ve spisech, z nichž naopak je zřejmo, že byl pensionován a zproštěn aktivní služby dnem 28. února 1923. Jest tudíž nař. rozhodnutí, jež vyslovilo, že k přihlášce st-lově jako opožděné nelze přihlídnouti, ve shodě se zákonem a bylo tudíž stížnost v tomto bodě zamítnouti jako bezdůvodnou. — —

Č. 3973.

Policejní právo trestní (Slovensko): O postavení poškozeného a o omezení instančního postupu podle polic. trestního řádu č. 65.000/1909.

Ochrana nájemníků: K výkladu § 20 zák. č. 130/1922.

(Nález ze dne 2. října 1924 č. 16.688.)

Věc: Š. Sz. v Užhorodě (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran přestupku zákona o ochraně nájemníků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozsudkem z 3. března 1923 byl st-l uznán vinným přestupkem §u 20 zák. z 20. dubna 1922 č. 130 Sb., jehož se dopustil tím, že žádal odstupné 12.500 K na Hanně D. za postoupení místnosti užívané k výdělečné činnosti, a odsouzen dle § 28 cit. zák. k peněžité pokutě 5000 K, v případě nedobytnosti k uzamčení v trvání 3 měsíců a k navrácení 12.500 K poškozené Haně D. se zákonnými úroky ve smyslu § 20 cit. zák.

Na odvolání obviněného župní úřad výrok o vině potvrdil, trest však snížil na 1000 K a poškozenou poukázal s požadavkem vrácení 12.500 K na pořad práva.

Proti tomuto rozsudku odvolali se jak obviněný, tak i poškozená a zástupce veřejné žaloby, poškozená a veřejný žalobce do výroku o trestu a soukromoprávních nároků, poškozená také pokud se týče útrat.